

میهن فروشی پای دیوار ندبه

■ جبهه براندازان جمهوری اسلامی، این روزها و همزمان با شدت گرفتن تنش ها در منطقه، به طور عیان تبدیل به پیاده نظام صهیونیست ها شده اند

■ فضا سازی های اخیر براندازان و حمایت آنها از حمله نظامی اسرائیل به ایران، آشکارا نشان می دهد براندازان در واقع پیاده نظام صهیونیسم هستند و هیچ مأموریتی جز ویرانی ایران، ندارند. آغاز به کار شبکه سلطنت طلب «من و تو» که سر در آخور شبکه های مالی محافل یهودی دارد، آن هم در اوج تنش های منطقه ای نشان می دهد که اصل کارکرد وجودی این شبه رسانه ها، در واقع ناامن سازی و پریشان سازی ساختار روانی مردم ایران است.

۲ | <

نظرسازان انتقام چه چیزی را از رسانه ملی می گیرند؟

۱ | <

دیپلماسی علیه جنگ

■ سفر وزیر خارجه کشورمان به عربستان و سپس به قطر، آغاز دور جدید تلاش های دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران با هدف توقف جنایات صهیونیست هاست

۳ | <

دشمن توانایی محاسبه اراده مقاومت را ندارد

■ دشمن صهیونیستی تصور می کند با شهادت سید حسن نصرا.... این مسیر مقدس متوقف می شود، اما مقاومت قوی تر از هر زمان به حیات خود ادامه می دهد

۱۸ | <

مأموریت علیه هشت پا

■ حال و هوای سریال پلیسی جدید شبکه یک را با شرح پشت صحنه و در گفت و گو با کارگردان بازیگران و مدیرتولید بررسی کردیم

۸ | <

حل ناترازی اقتصاد با مشارکت مردم

■ در تحلیلی به یک آدرس غلط در خصوصی نظام حکمرانی و حل مشکلات اقتصادی از سوی برخی افراد پاسخ داده ایم

۱۳ | <

📖 جلد دوم

امیرحسین کشمیری، برنده پروانه زرین بخش کودکان غزه:

باز هم درباره کودکان غزه فیلم می سازم

فیلم هایی به رنگ مقاومت

خوش نمک ها به صف

برنامه شبکه نسیم با حضور جمعی از بازیگران کمتر شناخته شده کمدی لحظات مفرحی را ایجاد می کند

➕ در ضمیمه «نوجوانه» می خوانید

پرده نسبتا نقره ای

📖 نگاه

محمد اسماعیلی / کارشناس مسائل بین الملل

تبعات نقض حقوق بین الملل توسط اسرائیل

هفته گذشته، دادستان عالی رتبه دیوان بین المللی کیفری از دیوان لاهه خواست تا حکم بازداشت بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل و یو آو گالات، وزیر دفاع وی را به اتهام «جنایات جنگی» و «جنایت علیه بشریت» و «گرسنگی دادن به غیرنظامیان به عنوان ابزاری جهت پیشبرد اهداف نظامی» صادر کند.

تاخیر یک ساله دیوان بین المللی کیفری در صدور حکم جلب این دو نفر، ذهن حقوقدانان عرصه بین الملل و به تبع آن افکار عمومی را با این نگرانی روبه رو می کند که هیات سه نفره قضات دیوان (شامل رینه آلپینی گانسو، یولیا موتوک و نیکلاس گیلو) به جای صدور حکم بازداشت، با ادعاهای واهی نظیر این که «دادگاه فاقد صلاحیت است» و «اثبات جنایت جنگی ادعایی گرسنگی باتوجه به چالش های مطرح شده درباره ارسال کمک های بشردوستانه به یک منطقه جنگی دشوار است» و نظایر آن، مقامات صهیونیستی را تبرئه کند.

اسرائیل در دیوان بین المللی دادگستری (ICJ) نیز پرونده ای مفتوح با اتهام «ارتکاب به نسل کشی در غزه» دارد که با شکایت دولت آفریقای جنوبی مطرح شده و هنوز حکم نهایی درباره این پرونده صادر نشده است.

فارغ از تفاوت ها میان «پرونده گامبیا علیه میانمار (آنگ سان سوچی)» با موضوع نسل کشی دولت میانمار علیه مسلمانان روهینگیا و جنایات جنگی و نسل کشی اسرائیل (نتانیا هو) علیه مسلمانان غزه-لبنان، می توان گفت اشتراکات هر دو پرونده از نظر حقوقی، این تلقی را به دنبال خواهد داشت که سرنوشته سوچی در انتظار نتانیا هو باشد.

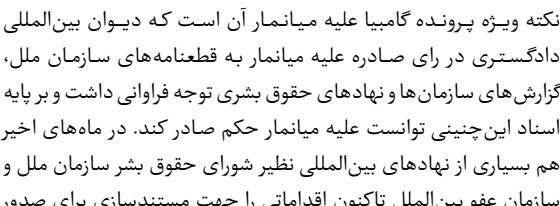
مشابه آنچه درباره پرونده اسرائیل اتفاق افتاده است، در نسل کشی مسلمانان توسط میانمار و رئیس دولت آن نیز روی داده، به گونه ای که پرونده اخیر در هر دو دیوان (دیوان بین الملل کیفری ICC و دیوان بین المللی دادگستری ICJ) در دست بررسی است.

خانم سان سوچی و دولت متبوع وی، با افکار افراط گرایانه مذهبی- ملی، «نسل کشی فراگیر» را علیه مسلمانان ایالت راخین صورت داد و رژیم متبوع نتانیا هو همان رویه را علیه مسلمانان فلسطین و لبنان کماکان انجام می دهد. میانمار در عملیات «پاکسازی قومی نژادی» بیش از یک میلیون مسلمان روهینگایی را با قتل، تجاوز و فروریختن منازل مسکونی و کوچ اجباری آنها به بنگلادش در حدود کمتر از ۱۰ سال عملیاتی کرده است، اما رژیم صهیونیستی بیش از ۷ دهه است چنین روش و منشی را انتخاب کرده است.

نکته مهم این که رژیم صهیونیستی مانند دولت میانمار «قواعد عام الشمول» یا تعهدات erga omnes (تعهدات دولت ها در قبال جامعه بین المللی) را زیر پا گذاشته است؛ تعهداتی که تمام دولت ها برای حفظ آن منفعث حقوقی دارند و از جمله مصادیق آن «اصل ممنوعیت تجاوز»، «ممنوعیت کشتار جمعی» «عدم تبعیض نژادی» و «عدم شکنجه» است که هم میانمار و هم رژیم صهیونیستی آنها را نقض کرده اند.

دیوان بین المللی دادگستری در دستور موقتی که علیه میانمار صادر کرد، به درستی تأکید کرد که گامبیا (خواهان دعوا) منفعث حقوقی در طرح دعوی خود علیه میانمار دارد، شبیه همان استدلالی که درباره دعوی آفریقای جنوبی علیه اسرائیل مطرح شد.

تبعات نقض حقوق بین الملل توسط اسرائیل

نکته ویژه پرونده گامبیا علیه میانمار آن است که دیوان بین المللی دادگستری در رای صادره علیه میانمار به قطعنامه های سازمان ملل، گزارش های سازمان ها و نهادهای حقوق بشری توجه فراوانی داشت و بر پایه اسناد این چنینی توانست علیه میانمار حکم صادر کند. در ماه های اخیر هم بسیاری از نهادهای بین المللی نظیر شورای حقوق بشر سازمان ملل و سازمان عفو بین الملل تاکنون اقداماتی را جهت مستندسازی برای صدور حکم دیوان بین المللی دادگستری آماده ساخته اند که می تواند منبع و منشاء مناسبی برای انتساب جرائم ارتکابی به این رژیم باشد و مقدمات صدور حکم بازداشت نتانیا هو در دیوان کیفری بین المللی را نیز مهیا کند.

البته وجه افتراق این که در پرونده میانمار، دیوان طبق دستور موقت از دولت میانمار می خواهد اقداماتی نظیر «۱- اجرای فوری تعهدات کنوانسیون ژنوساید یا همان پیشگیری از نسل زدایی توسط میانمار»، «۲- ارائه تضمین توسط میانمار در مورد واحدهای مسلح نظامی و شبه نظامی مبنی بر عدم ارتکاب نسل زدایی» و «۳- ارائه گزارش های دوره ای جهت اثبات این که روند نسل زدایی سابق کنترل شده است» را صادر کند، در حالی که بعد از گذشت قریب به یک سال از طرح دعوا توسط دولت آفریقای جنوبی علیه اسرائیل، چنین دستور موقتی صادر نشده است، آن هم در حالی که به نظر می رسد گستره و سطح و عمق اقدامات ضد انسانی اسرائیل به مراتب فراخ تر و مستمرتر از دولت میانمار است.

افتراق و شباهت های موجود، مسئولیت کیفری آمران، عاملان و هدایت کنندگان جنگ علیه فلسطین و لبنان را به دلیل نقض آشکار اصول و قواعد اساسی «حقوق بشر» و «حقوق بشردوستانه» بیش از گذشته نشان می دهد و به تبع آن نمی توان انتظارات جامعه جهانی برای برخورد کیفری- حقوقی با سران رژیم صهیونیستی را بیشتر از این نادیده گرفت که وقعه بیش از این، کارایی و توانمندی سازمان ها و نهادهای حقوق بین الملل را با ابهامات فراوان روبه رو می سازد و جایگاه آنها را نیز تضعیف خواهد کرد؛ آن هم در شرایطی که حملات مسلحانه فراگیر و بدون تفکیک این رژیم علیه لبنان و غزه، نقض بدیهی قواعد بین المللی حقوق بشردوستانه (کنوانسیون های چهارگانه ژنو ۱۹۴۹) است.

رژیم صهیونیستی به ویژه در یک سال اخیر در اقدامات مسلحانه خود، عملا مرتکب نقض های قواعد بنیادین «حقوق بشر» و «حقوق بشردوستانه» بین المللی شده است. از فروریختن صدها تن بمب بر سر مردم غزه و ضاحیه لبنان گرفته تا تخریب بیمارستان ها و مراکز درمانی، آموزش، فرهنگی، انهدام زیرساخت های شهری، تروهای مستمر و متنوع و حملات فراگیر به منطقه مسکونی و قتل عام بیش از ۱۰۰ هزار نفر و آواره شدن صدها هزار نفر و اعلام قصد کوچاندن جمعیت این دو منطقه مرتکب جنایاتی شده است که رسیدگی به آن طبق ماده ۵ اساسنامه دیوان بین المللی کیفری جزو صلاحیت های این دیوان بوده و بر اساس ماده ۸ اساسنامه، جنایتکار جنگی (نتانیا هو و گالات) باید تعقیب و محاکمه شود و انتظار این است که سه قاضی دیوان کیفری بین المللی بر همین اساس عمل کنند و مانند دیوان بین المللی دادگستری به رای کلی و فاقد ارزش حقوقی بسنده نکنند، مماشات و تعلل بیش از این در قبال جنایت نسل کشی، جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت توسط این رژیم بعد از ذبح قواعد آمره حقوق بین الملل، می تواند به شکل گیری جنگی تمام عیار بینجامد.